

Arkitekten som blev konstnär

GÄVLE

Bengt Anefall går som på moln och utstrålar en stor glädje.

Det har han gjort sen lördagen 10 november.

Den dagen var det vernissage på Bengts första stora utställning av ett trettiotal akvareller och små skulpturer.

Det blev strålande recensioner i tidningarna. Nästan allting på utställningen har sålts, det mesta gick faktiskt åt redan på vernissagedagen!

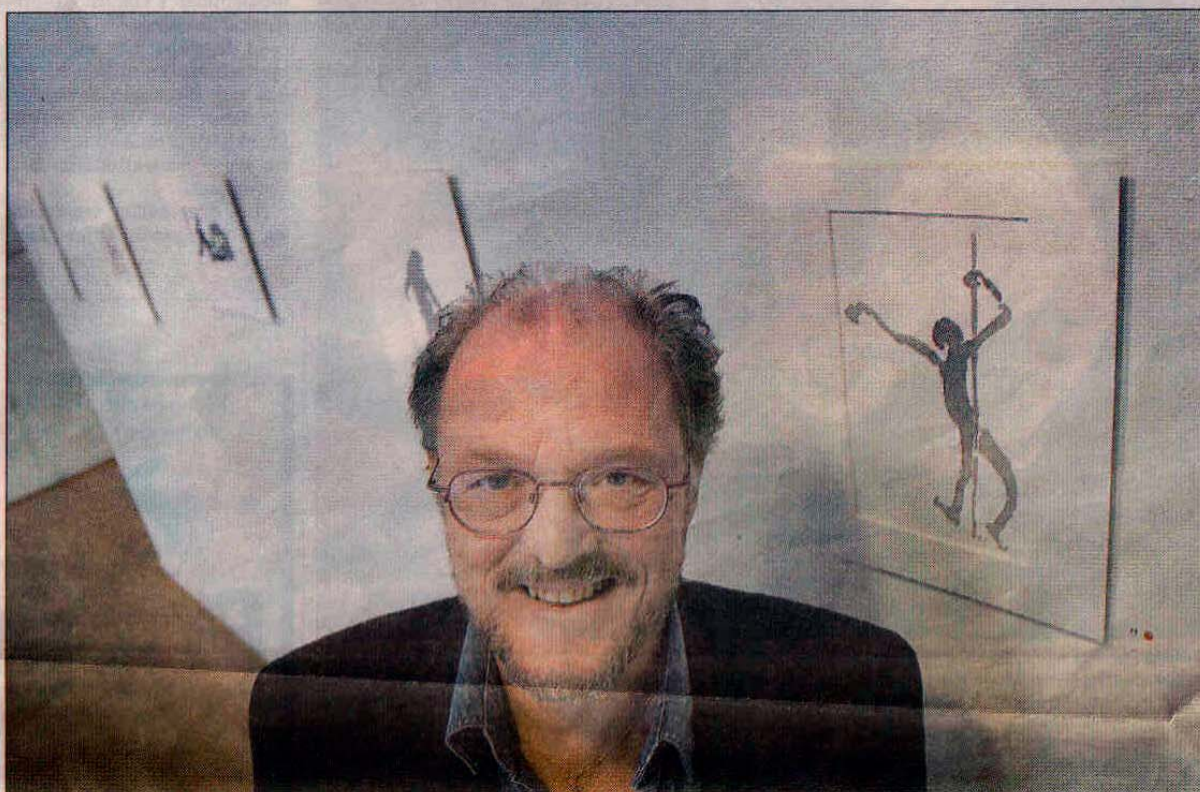
– Det är otroligt. Jag har inte hunnit smälta allt än, säger Bengt när vi träffas i galleriet bland hans roliga och underfundiga figurer.

Bengt Anefall som planarkitekt är välkänd i stan, men konstnären med samma namn, vem är det?

– Ritat och målat har jag gjort så länge som jag bokstävligt kan mimas, men jag har väl inte direkt marknadsfört mig som konstnär, säger Bengt.

Skissblocket finns ständigt med honom och där har många av hans figurer börjat som utkast.

– Skisserna är mina minnesanteckningar, några linjer på papperet säger mer än ett fotografi, konstaterar han.

GLAD. Vilken succé när arkitekten Bengt Anefall ställer ut sina figurer. "Jag kan knappt fatta att det gått så bra", säger han glatt.

Foto: MATS OLSSON

debutanten

Bengt Anefall

Ålder: 54 år

Familj: sambo Christina

Bor: lägenhet på söder

Gör: arkitekt, konstnär ("fast det låter lite pretentiöst") samt projektledare för bl a bygget av Gävle Central och Hamntorget.

Aktuell: har just sin första utställning i Gävle.

TITEL: OKÄND

MALLORCINSK FÅRSKALLE

CITYFESTEN

Från Tornedalen

Han är född i Arvika och uppväxt i Finspång. Men hans ursprung finns betydligt längre norrut i Sverige.

I Tornedalen bor släkten, men därifrån flyttade Bengts föräldrar som unga. De reste söderut och bytte såväl efternamn som språk för att uppfattas som svenskar, något som de faktiskt redan var.

Men i Tornedalen sågs de som finnar eftersom deras modersmål var tornedalsfinska.

I södra Sverige blev språket svenska och efternamnet Jatko blev Anefall.

Bengt har varit många somrar i Tornedalen hos sina släktingar. Språket har varit ett hinder eftersom hans mor-

och farföräldrar inte kunde svenska och Bengt kunde bara lite finska. Det gick bättre med kompisarna, de läste svenska i skolan.

– Jag förstår lite av tornedalsfinskan, men kan inte prata det. Jag hade ju kunnat få det språket gratis hemma, men mina föräldrar pratade svenska med mig, konstaterar Bengt i dag.

Tuschteckningar på slottet

Bengt har faktiskt haft en utställning tidigare. Det var för några år sen på Häringe slott som ligger mellan Stockholm och Nynäshamn. Det var ett 20-tal tuschteckningar av slottet och omgivningarna där. Konferensanläggningen vid slottet köpte alla teckningarna som därmed blev kvar på ort och ställe.

– Många av tavlorna på den

här utställningen är original till sångerna i gruppen Sorkar & Strängars visbok som kom förra året, förklarar Bengt.

Skulpturer av får

Det var galleriet som upptäckte hans illustrationer och ville ställa ut originalen, samlingen utökades med andra tavlor samt Bengts kluriga fårskalleskulpturer i brons.

De senare kom till på en bergssluttning på Mallorca häromåret.

– Jag stod en eftermiddag bland fåren på sluttningen och gjorde frihandsskulpturer av deras huvuden i lera. Jag försökte få fram fårets kroppshållning och uttryck, berättar Bengt.

Bengt har bott i Gävle i drygt tjugofem år och har arbetat på kommunen sedan mitten av 80-talet som planar-

kitekt, numera är han på tekniska kontoret som projektledare för ett antal projekt varav Gävle Central är det största och mest omfattande.

– Det är väldigt roligt eftersom jag ritade planerna och nu får vara med hela vägen tills det är färdigt om några år.

Gått ned i arbetstid

För att ge sig själv mer tid för skapandet har han skaffat sig en atelje samt gått ned i arbetstid.

– Det sistnämnda har inte fungerat så bra hittills. Men tanken är att jag ska kunna vara ledig från jobbet nån vecka i taget och då vara i ateljen, men hittills har jag bara kunnat ta ut enstaka dagar. Då blir det för splittrat. Jag måste känna att det jag vill uttrycka sitter i handen

när jag ska måla, säger Bengt.

Projektledarjobbet handlar om att jämka samman många starka viljor till bra kompromisser. I sitt eget skapande bestämmer Bengt själv från början till slut.

– Det är en skön kontrast. Utställningen är en oerhörd sporre för Bengt. Han är överväldigad över att det som han skapat har fått ett sånt genisar.

– Vilken kick, att andra tycker om det. Mycket av det har ju bara visats i en liten krets tidigare, säger Bengt och ser på sina tavlor.

En dryg vecka finns utställningen kvar på Galleri Profilen. Sen är det dags för Bengts figurer att få nya hem.

ANNIKA ÄGREN
Tel. 026-15 93 56